

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2020 – Planistat Europe și Charlot/Comisia**(Cauza T-735/20)**

(2021/C 53/65)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: Planistat Europe (Paris, Franța), Hervé-Patrick Charlot (Paris) (reprezentant: F. Martin Laprade, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea angajării răspunderii extracontractuale a Comisiei Europene în temeiul articolului 340 TFUE întrucât aceasta:
 - a săvârșit o încălcare suficient de gravă a principiului solicitudinii și buneii administrări;
 - a săvârșit o încălcare suficient de gravă a dreptului la apărare;
 - a săvârșit o încălcare suficient de gravă a obligației de confidențialitate;
 - a cauzat astfel un prejudiciu material și/sau moral societății Planistat și administratorului acesteia, domnul Charlot;

în consecință,

- obligarea Comisiei Europene la plata sumei de 150 000 de euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit de domnul Hervé-Patrick Charlot;
- obligarea Comisiei Europene la plata sumei de 11 600 000 de euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material suferit de reclamanți;
- obligarea Comisiei Europene la rambursarea totalității cheltuielilor de judecată efectuate de societatea Planistat și de domnul Hervé-Patrick Charlot.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neîndeplinirea obligației de solicitudine și a dreptului la o bună administrare, având în vedere denunțurile calomnioase pe care le-ar fi săvârșit Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și ulterior Comisia Europeană împotriva reclamanților, a căror nevinovăție ar fi fost confirmată definitiv la 16 iunie 2016 de Cour de cassation (Curtea de Casație) franceză. În această privință, reclamanții arată că:
 - administrația Uniunii Europene nu a luat în considerare interesele legitime ale reclamanților, acuzați în mod nedrept și fals de săvârșirea unor infracțiuni penale, și și-a încălcat astfel obligația de solicitudine față de aceștia;
 - dreptul la o bună administrare cuprinde în mod evident dreptul oricărei persoane de a nu face obiectul unui denunț calomnios din partea agenților și a instituțiilor Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea dreptului la o bună administrare și pe încălcarea dreptului la apărare și a principiului prezumției de nevinovăție ca urmare a lejerității blamabile de care ar fi dat dovadă OLAF cu ocazia denunțării calomnioase a reclamanților în fața autorităților franceze, efectuată prin scrisoarea din 19 martie 2003. Reclamanții consideră în această privință că:
- OLAF ar fi demonstrat o precipitare incompatibilă cu obligația de a respecta un termen rezonabil prin transmiterea de informații autorităților franceze în ziua următoare deschiderii anchetei externe care îi viza pe reclamanți;
 - OLAF ar fi trebuit să le acorde reclamanților un tratament identic cu cel al funcționarilor europeni și să aștepte să dispună de informații suplimentare pentru a lua o decizie mai bine documentată;
 - OLAF ar fi trebuit să ia măsurile necesare pentru a informa în prealabil reclamanții, astfel încât să primească explicații din partea acestora, în cadrul unei proceduri în contradictoriu;
 - OLAF nu ar fi trebuit să utilizeze formulări foarte categorice care exprimă sentimentul că reclamanții erau vinovați de „jaf” în detrimentul fondurilor comunitare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe atingerea adusă obligației de confidențialitate în ceea ce privește datele cu caracter personal, pe încălcarea dreptului la o bună administrare, precum și a prezumției de nevinovăție ca urmare a unor „scurgeri de informații” care ar fi provenit de la OLAF cu privire la conținutul denunțului calomnios din 19 martie 2003. În această privință, reclamanții apreciază că:
- OLAF nu a respectat obligația de confidențialitate care îi revenea în cadrul anchetelor sale;
 - OLAF a încălcat principiul bunei administrări în măsura în care acesta implică dreptul la soluționarea cauzelor cu respectarea confidențialității;
 - OLAF a încălcat principiul prezumției de nevinovăție prin faptul că a permis scurgerea unor informații care au făcut obiectul denunțului său calomnios împotriva reclamanților.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nerespectarea dreptului la o bună administrare, precum și a prezumției de nevinovăție ca urmare a depunerii plângerii cu constituire ca parte civilă și a comunicării publice a Comisiei Europene în iulie 2003. Reclamanții arată că:
- Comisia a demonstrat o precipitare incompatibilă cu obligația de a respecta un termen rezonabil;
 - Comisia ar fi trebuit să aștepte concluziile anchetei OLAF pentru a putea lua o decizie mai bine documentată cu privire la eventuala depunere a unei plângeri cu constituire ca parte civilă;
 - Comisia nu a dat dovadă de imparțialitate în privința reclamanților întrucât a privilegiat propriile interese financiare, deși acestea nu erau vizate de o amenințare serioasă;
 - Comisia a încălcat principiul de la prezumție de nevinovăție prin publicarea comunicatului său de presă din 9 iulie 2003.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2020 – Ryanair/Comisia

(Cauza T-737/20)

(2021/C 53/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair DAC (Swords, Irlanda) (reprezentanți: E. Vahida, F. Laprèvote, V. Blanc, S. Rating și I. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană